

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Ala Cobăneanu,
Galina Stratulat,
Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de Agentul Governamental, Oleg Rotari, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe,

împotriva deciziei din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost casată hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 12 noiembrie 2010, Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL, înregistrată la 26 aprilie 2010 la Camera Înregistrării de Stat, este titular al drepturilor exclusive de autor asupra operelor compozitorului Eugen Doga pe teritoriul Republicii Moldova.

La 05 noiembrie 2010, în baza autorizației de retransmisie seria AB nr. 000081 din 03 iulie 2009, prin distribuirea de servicii cu emisia prin cablu, SRL „Tele Crio”, care retransmite postul de televiziune TVM, la ora 11.15, a difuzat filmul „Мой ласковый и нежный зверь”, care include 21 opere, înregistrate la AGEPI prin certificatul de înregistrare OM nr. 1222/2637 din 06 mai 2010, compuse de compozitorul Eugen Doga.

Potrivit reclamantei, la momentul difuzării filmului, Instituția Publică Națională a Audiovizualului Compania „Teleradio Moldova” nu avea contract de autor cu Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL.

Astfel, potrivit art. 10 alin. (1) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 293 din 23 noiembrie 1994, autorului sau altui titular al dreptului de autor îi aparține dreptul exclusiv la valorificarea operei în orice formă și prin orice procedeu.

La 02 iulie 2010, Compozitorul Eugen Doga a reziliat contractul nr.0098 din 12 octombrie 2000 cu Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova.

Respectiv, pentru valorificarea operelor compozitorului Eugen Doga, înainte de difuzarea filmului „Мой ласковый и нежный зверь”, SRL „Tele Crio” urma, conform prevederilor art. 24 alin. (1) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, să încheie cu Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL un contract de autor și să achite remunerația conform tarifelor stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 641 din 12 iulie 2001 despre tarifele minime ale remunerației de autor, fapt ce nu a avut loc.

Potrivit reclamantei, retransmiterea filmului prin cablu de către SRL „Tele Crio” a dus la violarea a 21 de opere înregistrate cu drept de autor.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat încasarea de la SRL „Tele Crio” în folosul Agenției de concerte „Doga Muzica” SRL a sumei de 10 000 lei cu titlu de remunerație compensatorie ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe; restabilirea drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasarea de la SRL „Tele Crio” a cheltuielilor de judecată în mărime de 1000 lei.

În cadrul judecării cauzei, reprezentantul reclamantei a cerut încetarea procesului în partea restabilirii drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasării de la SRL „Tele Crio” a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, din motivul renunțului la acțiune în această parte.

Prin încheierea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis renunțul reprezentantului Agenției de concerte „Doga Muzica” SRL la acțiune în partea restabilirii drepturilor morale ale autorului Eugen Doga și încasării de la SRL „Tele Crio” a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, cu încetarea procesului în această parte.

Prin hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la SRL „Tele Crio” în beneficiul Agenției de Concerte „Doga Muzica” SRL a sumei de 10 000 lei cu titlu de remunerație compensatorie ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

La 10 iulie 2012, SRL „Tele Crio” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii menționate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă, cu încasarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 3 784,19 lei.

Prin decizia din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Tele Crio”, casată hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Agenția de Concerte „Doga Muzica” SRL către SRL „Tele Crio” a fost respinsă. S-a încasat de la Doga Eugen, succesorul în drepturi al Agenției de Concerte „Doga Muzica” SRL, în beneficiul SRL „Tele Crio” suma de 3 784,19 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 29 martie 2021, Agentul guvernamental, Oleg Rotari, a depus cerere de revizuire în prezenta cauză, solicitând admiterea cererii de revizuire; recunoașterea expresă a încălcării drepturilor reclamantului garantate de art. 6 § 1 din Convenție și

de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție; casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 și rejudecarea recursului declarat SRL „Tele Crio” și respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău; întoarcerea executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, prin dispunerea încasării sumei de 3 784,19 lei din contul SRL „Tele Crio” în beneficiul reclamantului, în calitate de cheltuieli judiciare; acordarea unei satisfacții echitabile, în beneficiul reclamantului, pentru încălcările constatate prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție în cuantum de 4200 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral, inclusiv costuri și cheltuieli, care vor fi convertiți în lei moldovenești la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data transferului; dispunerea executării imediate a deciziei cu privire la acordarea satisfacției echitabile, prin eliberarea titlului executoriu de către Curtea Supremă de Justiție în acest sens.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că, la 04 decembrie 2020, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea *Doga v. Republica Moldova* (nr. 55922/13). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. Totodată, Curtea a propus Guvernului să ia în considerare eventualitatea unui acord de soluționare amiabilă a prezentei cauze.

În temeiul art. 11 din Legea nr. 151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental, Guvernul a considerat judicioasă procedura de soluționare amiabilă a prezentei cauze, inițiind-o la 22 decembrie 2020, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru remedierea încălcării dreptului reclamantului Doga Eugen în baza Articolului 6 § 1 din Convenția pentru apararea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care decurge din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Revizuentul a afirmat că în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamantul pretinde încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, din cauza faptului că instanțele naționale ar fi interpretat în mod eronat legislația națională cu privire la pretinsa utilizare ilegală a operelor sale muzicale, inclusiv prin aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, ceea ce i-ar fi provocat un prejudiciu reclamantului.

Agentul guvernamental a indicat că, prin decizia sa irevocabilă din 20 februarie 2013, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul depus de către SRL “Tele Crio”, a casat hotărârea instanței de fond și a respins acțiunea societății terțe.

La adoptarea soluției respective, Curtea Supremă de Justiție a reținut în decizia sa că în conformitate cu art. 18 din Codul audiovizualului, radiodifuzorii, inclusiv cei care retransmit, sunt obligați să încheie contracte cu titularii dreptului de autor, iar retransmisia fără un astfel de contract constituie o încălcare a dreptului de autor.

Cu toate acestea, instanța de recurs a concluzionat că SRL “Tele Crio” avea dreptul la retransmisia programelor Moldova 1 în baza contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat cu TRM, care îi garantase că fusese posesorul legitim al grilei de programe și al drepturilor de autor, iar SRL “Tele Crio” nu putea fi obligată să plătească remunerația pentru dreptul de autor.

De asemenea, instanța a dispus încasarea de la reclamant, în beneficiul SRL “Tele Crio” a sumei de 3784,19 lei pentru cheltuieli judiciare și a reținut că reclamantul fusese succesorul în drepturi al Agenției de concerte „Doga-Muzica” SRL.

Agentul guvernamental a reiterat că, conform practicii sale constante, diferită de abordarea în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție a soluționat numeroase alte cauze în favoarea Agenției de concerte „Doga-Muzica” SRL, al cărei succesor este reclamantul.

În acest context, s-a menționat că principiul certitudinii juridice garantează, *inter alia*, o oarecare stabilitate în cazurile juridice și contribuie la încrederea publicului în instanțe. Pe de altă parte, existența hotărârilor judecătorești contradictorii poate crea o stare de incertitudine juridică în măsură să scadă încrederea publicului în sistemul judecătoresc, în condițiile în care această încredere este evident una dintre componentele esențiale ale unui stat de drept (a se vedea *Păduraru v. România*, nr. 63252/00, § 98, CEDO 2005-XII (extrase); *Vincic si alții v. Serbia*, nr. 44698/06 și alții, § 56, 01 decembrie 2009). Cu toate acestea, cerințele certitudinii juridice și protecția încrederii legitime a publicului nu conferă un drept dobândit la consecvența jurisprudenței (a se vedea *Unedic v. Franța*, nr. 20153/04, § 74, 18 decembrie 2008).

Astfel, evoluția jurisprudenței nu este, în sine, contrară bunei administrări a justiției, din moment ce eșecul menținerii unei abordări dinamice și progresive ar risca să împiedice reforma sau ameliorarea oricărei societăți democratice moderne (a se vedea *Atanasovski v. fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei*, nr. 36815/03, § 38, 14 ianuarie 2010). Cu toate acestea, producerea unui reviriment jurisprudențial este un eveniment foarte important pentru instanțele naționale și trebuie menționată în mod expres într-o hotărâre judecătorească, prezenta cauză ulterior să fie adusă la cunoștința tuturor instanțelor prin mecanisme naționale viabile.

Respectiv, în urma examinării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție în situații similare cu cea din prezenta cauză cu privire la caracterul divergent al practicii judiciare naționale (a se vedea §§ 9-11 *supra*), se prezumă în mod rezonabil că reclamantul nu a putut să prevadă o soluție a Curții Supreme de Justiție în defavoarea sa.

În orice caz, în decizia sa din 20 februarie 2013 în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție nu a oferit vreun răspuns care ar fi denotat producerea unui reviriment jurisprudențial.

De asemenea, la adoptarea soluției respective, Curtea Supremă de Justiție a acordat o pondere mai mare contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat între TRM și SRL “Tele Crio”, fără aparenta reflectare suficientă a acestui aspect în decizia sa din 20 februarie 2013.

De asemenea, din conținutul deciziei respective ar putea rezulta faptul că instanța de recurs a eșuat să acorde suficientă atenție prevederilor articolului 18 din Codul audiovizualului, ale Legii nr. 293 din 23 noiembrie 1994 cu privire la dreptul de autor și a HG 641/2001.

În egală măsură, în decizia sa din 20 februarie 2013, Curtea Supremă de Justiție nu s-a referit în mod expres la faptul că, în conformitate cu acordul din 12 octombrie 2010 dintre societatea terță și TRM, cea din urmă nu avea decăt dreptul de a valorifica operele reclamantului prin difuzare radiofonică prin eter, și nu prin cablu. Contractul respectiv nu oferea acesteia dreptul să permită retransmiterea operelor

reclamantului, iar examinarea acestui aspect fusese impusă de prevederile HG 641/2001.

Agentul guvernamental consideră că, în circumstanțele descrise, un observator obiectiv ar putea ajunge la concluzia că instanța de recurs a eșuat să ofere un răspuns clar și exhaustiv la un argument esențial luat în considerare de către instanța de fond la pronunțarea unei hotărâri în favoarea reclamantului, a carei respingere, în mod evident, necesita o motivare specifică și explicită din partea instanței de recurs.

Din aceste motive, Agentul guvernamental consideră că o instanță internațională ar putea ajunge la concluzia că în prezenta cauză a avut loc o încălcare a dreptului reclamantului la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție.

În circumstanțele prezentei cauze, având în vedere raționamentele expuse mai sus, Agentul guvernamental consideră că procedura judiciară desfășurată în fața Curții Supreme de Justiție nu a oferit reclamantului garanțiile procedurale necesare pentru a-și valorifica dreptul său la respectarea bunurilor sale, prevăzut de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Potrivit revizuentului, nu este clar din ce motiv instanța de recurs a fost determinată să caseze hotărârea pronunțată în favoarea societății terțe, ținând cont de prevederile contractului nr. 127 din 19 martie 2009, încheiat între TRM și SRL “Tele Crio”, și de practica judiciară anterioară.

Drept urmare a acestei decizii a fost respinsă și solicitarea reclamantului de a obține onorariul pentru dreptul de autor. Acest fapt a determinat reclamantul să suporte o povară individuală excesivă, ceea ce, în opinia Agentului guvernamental, ar reprezenta o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale redată *supra* și având în vedere motivarea oferită de către instanța de recurs, se conturează faptul că ingerința nu a fost prevăzută de lege.

Respectiv, o despăgubire pentru prejudiciul material provocat ar trebui încasată în beneficiul reclamantului din contul SRL “Tele Crio”, care difuzase prin rețeaua sa de cablu respectivul film artistic în lipsa unui contract semnat cu reclamantul sau societatea terță cu privire la valorificarea operelor reclamantului și de achitare a remunerației de autor pentru retransmitere. Ținând cont de faptul că hotărârea instanței de fond se referea la o despăgubire pentru prejudiciul material în cuantum de 10 000 de lei, Agentul guvernamental consideră că această despăgubire ar trebui menținută și în rezultatul examinării prezentei cereri de revizuire, eventual prin menținerea în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chisinau din 21 februarie 2012.

Mai mult ca atât, în decizia sa din 20 februarie 2013, instanța de recurs a obligat reclamantul să achite în beneficiul companiei SRL “Tele Crio” suma de 3 784,19 lei în calitate de cheltuieli judiciare. Ținând cont de necesitatea menținerii în vigoare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012, suma respectivă trebuie, de asemenea, restituită de către SRL “Tele Crio” în beneficiul reclamantului.

Adițional casării deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău (prin care se dispusese încasarea, în esență, în beneficiul reclamantului a unei despăgubiri pentru prejudiciul material), Agentul guvernamental consideră rezonabilă acordarea unei satisfacții echitabile în cuantum de 4200 (patru mii două sute) de euro în beneficiul reclamantului în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru orice costuri și cheltuieli de

reprezentare în fața Curții Europene, sumă care va fi convertită în lei moldovenești la cursul de schimb al Bancii Naționale a Moldovei la data transferului.

La 01 iunie 2021, Doga Eugen, prin intermediul avocatului Grecu Viorica, a depus o cerere prin care a indicat că susține cererea de revizuire a Agentului Guvernamental.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este întemeiată și urmează a fi admisă din considerentele ce urmează.

Codul de procedură civilă prevede că, revizuirea unei hotărâri se cere pentru înlăturarea consecințelor grave ale încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, consecințe care continuă să existe, produc efecte și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii.

În prezenta speță, toate aceste condiții sunt îndeplinite.

Din actele cauzei s-a constatat că, Curtea Supremă de Justiție examinând la 20 februarie 2013 prezenta cauză, a admis recursul declarat de SRL „Tele Crio”, a casat hotărârea din 21 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, și a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Agenția de Concerte „Doga Muzica” SRL către SRL „Tele Crio” a fost respinsă. S-a încasat de la Doga Eugen, succesorul în drepturi al Agenției de Concerte „Doga Muzica” SRL, în beneficiul SRL „Tele Crio” suma de 3 784,19 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Urmare a pronunțării acestei decizii, reclamantul Doga Eugen s-a adresat cu plângere Curții Europene a Drepturilor Omului, invocându-se încălcarea de către statul Republica Moldova în privința sa, a art. 6 § 1 și art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, prin efectele generate de această decizie.

Cererea reclamantului a fost înregistrată pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului sub nr. 55922/13. La 04 decembrie 2020 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Doga v. Republica Moldova. Curtea a solicitat Guvernului Republicii Moldova prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt. Totodată, a propus Guvernului să ajungă la un acord de reglementare amiabilă a prezentei cauze. Astfel, la 22 decembrie 2020, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a inițiat procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

Efectele hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului prin care se constată violarea de către instanțele naționale a drepturilor omului, consfințite în Convenție, cu ocazia pronunțării hotărârilor rămase irevocabile după epuizarea tuturor căilor de atac prevăzute de legislația națională - operează asupra acestor hotărâri prin intermediul căii de atac extraordinare a revizuirii prevăzută de articolul 449 din Codul procedură civilă.

Art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă stabilește că, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Conform art. 5 alin. (4) lit. b) al Legii cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, în domeniul asigurării implementării la nivel național a Convenției, Agentul guvernamental în cazurile prevăzute de lege, intervine sau participă în procedurile naționale sau solicită redeschiderea acestora.

În temeiul art. 447 lit. c) din Codul de procedură civilă Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire.

Art. 450 lit. e) din Codul de procedură civilă, stipulează că cererea de revizuire se depune în interiorul termenului de derulare a procedurii de reglementare pe cale amiabilă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cazul prevăzut la art. 449 lit. g).

Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire în temeiul 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, acțiunea reclamantului Doga Eugen a fost respinsă de către instanța de recurs, interpretând în mod eronat legislația națională cu privire la pretinsa utilizare ilegală a operelor sale muzicale, inclusiv prin aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, decizia instanței de recurs fiind motivată insuficient, arbitrară și contrară art. 6 § 1 din Convenție.

Art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, reglementează că, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a notat că, principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, că respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorie, doar cu scopul de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre judecătorească.

Așadar, adoptarea unei soluții noi de respingere a acțiunii reclamantului de către instanța de recurs, prin aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, în lipsa unor răspunsuri clare și exhaustive și o motivare insuficientă, instanța a admis încălcarea dispoziției art. 6 § 1 din Convenție.

Astfel, Doga Eugen nu a beneficiat de o examinare corectă în fața Curții Supreme de Justiție.

Instanța nu a oferit reclamantului garanțiile procedurale necesare pentru a-și valorifica dreptul său la respectarea bunurilor sale, prevăzut de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, fapt ce a determinat reclamantul să suporte o povară excesivă, fiind încălcat dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Ca urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor și liberalităților fundamentale prin hotărârea judecătorească a cărei revizuire s-a solicitat, ale cărei efecte grave continuă să se producă și în prezent și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii respective.

Deci, faptul inițierii unei proceduri de reglementare pe cale amiabilă a cauzei, aspect redat în cererea de revizuire, impune admiterea cererii de revizuire, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinare în ordine de recurs a recursului declarat SRL „Tele Crio”.

Or, atunci când Curtea constată că un reclamant nu a avut parte de un proces echitabil în instanțele naționale, redeschiderea procedurii de recurs cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția este obligatorie pentru înlăturarea

consecințelor grave ale încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Cu privire la solicitarea Agentului guvernamental de acordare a unei satisfacții echitabile pentru violarea constatată, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În baza art. 41 din Convenție, dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.

Satisfacția echitabilă poate fi acordată dacă dreptul intern nu permite sau permite doar în mod imperfect, prin repunerea lucrurilor în situația anterioară, înlăturarea consecințelor măsurii incriminate.

Mecanismul de control instituit prin Convenție are un caracter subsidiar, ceea ce presupune, conform art.1 din Convenție, că drepturile și libertățile garantate de Convenție să fie protejate mai întâi prin dreptul intern și aplicate de autoritățile naționale.

Colegiul lărgit constată că, reclamantul a suferit un prejudiciu moral prin faptul că, instanța de recurs examinând acțiunea reclamantului, a admis aplicarea unei jurisprudențe neuniforme în cauze similare, în lipsa unor răspunsuri clare și exhaustive și o motivare insuficientă.

Deci, în speță, fiind constatată existența unei violări, statul are obligația juridică din perspectiva Convenției de a pune capăt violării și de a-i înlătura consecințele în așa fel încât să se restabilească, pe cât posibil, situația anterioară violării prin repararea prejudiciului sub formă pecuniară.

Astfel, prejudiciul moral se acordă în raport cu consecințele negative suferite de parte, măsura în care au fost lezate acest și afectată situația socială și materială, iar în temeiul Convenției Europene a Drepturilor Omului, aceste criterii se aplică prin necesitatea ca partea lezată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit

În hotărârea din 31 octombrie 1995, în cazul Papanicholopoulos și alții contra Greciei, CEDO a afirmat cu claritate principiul conform căruia „restitutio in integrum” constituie modul adecvat de reparare a prejudiciului și reprezintă o obligație juridică izvorâtă din art. 46.

O hotărâre constatând existența unei violări, antrenează pentru statul pârât obligația juridică din perspectiva Convenției de a pune capăt violării și de a-i înlătura consecințele în așa fel încât să se restabilească, pe cât posibil, situația anterioară violării.

Repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare.

Prin urmare, suma de 4200 euro cu titlu de prejudiciu moral solicitată de Agentul guvernamental reprezintă o satisfacție echitabilă pentru nerespectarea de către instanța de recurs a garanțiilor procesuale și a dreptului la un proces echitabil și o evaluare corectă a acestor suferințe. Or, daunele morale nu pot avea un caracter

simbolic, ci trebuie să reprezinte o recompensă serioasă pentru repercusiunile negative ale încălcării societății reclamante.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire în limita susținută de Agentul guvernamental, a constata încălcarea dreptului reclamantului Doga Eugen garantate de art. 6 § 1, și de art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, a casa decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 și de a acorda o satisfacție morală, inclusiv costuri și cheltuieli reclamantului, și a reține cauza civilă în instanța de recurs, pentru examinarea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 269-270, art. 449 lit. g), art. 452 și art. 453 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, Oleg Rotari.

Se constată încălcarea drepturilor reclamantului Doga Eugen garantate de art. 6 § 1, și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de concerte „Doga Muzica” SRL împotriva SRL „Tele Crio” cu privire la încasarea remunerației compensatorii ce decurge din drepturile de autor și drepturile conexe.

Se acordă reclamantului Doga Eugen satisfacția echitabilă pentru încălcările constatate, prin aplicarea directă a Articolului 41 din Convenției în cuantum de 4200 euro (patru mii două sute euro), în calitate de despăgubire pentru prejudiciu moral, inclusiv costuri și cheltuieli.

Se încasează de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Doga Eugen suma de 4200 euro (patru mii două sute euro), convertiți în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la data transferului.

Se casează decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013.

Se reține prezenta cauza civilă în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinare în ordine de recurs a recursului declarant de SRL „Tele Crio” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2012.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari